

Αριθμός Απόφασης: 127/2017

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης: 18/03.02.2017)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Κωνσταντίνο Αλεξίου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μαρία Δουλάμη, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια, Μαρία Ευθυμίου, Πρωτοδίκη, και από τη Γραμματέα Τσαμπίκα Μαλωίνα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στη Ρόδο, στις 03 Ιουλίου 2017, για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 18/03.02.2017 αίτηση, με αντικείμενο την αναστολή της προσωρινής εκτελεστότητας απόφασης:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: Θωμά – Δημητρίου Σπανού του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, οδός Εργάνης Αθηνάς αρ. 1, κατοίκου Ρόδου, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Έλλης Βελιάδη.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: Στέφανου Στεφανίδη του Ιωάννη, δικηγόρου, κατοίκου Ρόδου, οδός 25^{ης} Μαρτίου αρ.9, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Ο αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η με αριθμό κατάθεσης 18/03.02.2017 αίτηση του, η οποία προσδιορίστηκε αρχικώς να δικάσεται κατά τη δικάσιμο της 18^{ης}.05.2017, κατόπιν δε αναβολής κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, εγγραφόμενη στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται ανωτέρω, και η πληρεξούσια δικηγόρος του αιτούντος ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στο έγγραφο σημείωμα που κατέθεσε.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Όπως αποδεικνύεται από την υπ' αριθμ. 08618^E/03.02.2017 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Χρυσόστομου Κόκκαλη, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικώς ορισθείσα ημερομηνία δικασίμου της 18^{ης}.05.2017 επιδόθηκε νομίμως στον καθ' ου η αίτηση. Κατά τη δικάσιμο εκείνη η υπόθεση αναβλήθηκε εκ του πινακίου για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, εγγραφόμενη στο πινάκιο. Κατά

την τελευταία αυτή δικάσιμο ο καθ' ου η αίτηση δεν εμφανίσθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως από τη σειρά του οικείου πινακίου. Επομένως, πρέπει ο καθ' ου η αίτηση να δικάσθει ερήμην, αφού η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισοδυναμεί με κλήτευση απάντων των διαδίκων, πρέπει όμως να δικάσθει σαν να ήταν παρών (Μ. Μαργαρίτη Ερμηνεία ΚΠολΔ [2012] υπό άρθρο 686 αρ. 13 όπου και παραπομπές στη νομολογία, Κεραμέως – Κονδύλη – Νίκα Ερμηνεία ΚΠολΔ [2000] υπό άρθρο 690 αρ. 2).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 528 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44 § 2 ν. 3994/2011, εάν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάσθηκε ερήμην, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Από την αντιπαραβολή της διατάξεως αυτής «αν ασκηθεί έφεση ... η απόφαση εξαφανίζεται» προς το άρθρο 535 του ίδιου Κώδικα «αν ο λόγος της έφεσης κριθεί βάσιμος, η απόφαση ... εξαφανίζεται», προκύπτει ότι η εξαφάνιση της ερήμην αποφάσεως επέρχεται με μόνη την άσκηση νομότυπης και εμπρόθεσμης εφέσεως, ανεξαρτήτως αν οι λόγοι αυτής είναι και βάσιμοι κατ' ουσίαν. Πραγματικά, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 271 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 29 ν.3994/2011,

αν ο εναγόμενος δεν εμφανισθεί κατά τη συζήτηση ή εμφανισθεί αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος θεωρούνται ομολογημένοι, εκτός αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν επιτρέπεται ομολογία, και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον κρίνεται νομικά αβάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως. Εκ του λόγου αυτού ακριβώς, παρέχεται στο διάδικο, που δεν εμφανίσθηκε στον πρώτο βαθμό, το δικαίωμα να αναστρέψει με μόνη την άσκηση του ένδικου μέσου της εφέσεως την εν απουσία αυτού εκδοθείσα πρωτόδικη απόφαση, ώστε, μετά την εξαφάνιση αυτής, να ερευνηθεί εκ νέου η ουσία της υποθέσεως στον δεύτερο βαθμό με τη συμμετοχή όλων των διαδίκων μερών και να μη στερηθεί ο διάδικος αυτός της δυνατότητας προβολής των πραγματικών ισχυρισμών, τους οποίους κάθε διάδικος έχει δικαίωμα να προτείνει πρωτοδίκως. Περαιτέρω, η αυτή ως άνω διάταξη του άρθρου 528 ΚΠολΔ, ορίζει ότι η εξαφάνιση επέρχεται «μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους». Η διάταξη αυτή, κατά το μέρος με το οποίο προσδιορίζει τα όρια της εξαφάνισης της

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

9 20

2ο φύλλο της υπ' αριθμ. 127/2017 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου

Ρόδου – Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

προσβαλλόμενης απόφασης, δεν εισάγει νεωτερισμό, αλλά είναι ταυτόσημη με το περιεχόμενο του άρθρου 522 του ΚΠολΔ, με το οποίο εκφράζεται η απόμακρου χρόνου ισχύουσα γενική δικονομική αρχή ότι, με την έφεση δεν μεταβιβάζεται στο δευτεροβάθμιο Δικαστήριο η υπόθεση στο σύνολό της, αλλά μόνον ως προς τα κεφάλαια εκείνα της πρωτόδικης απόφασης που πλήττονται με το εφετήριο και τους πρόσθετους λόγους. Επομένως: α) αν με την έφεση ο εναγόμενος που δικάστηκε πρωτοδίκως ερήμην, προβάλλει ότι η αγωγή είναι νόμω αβάσιμη, αόριστη και απαράδεκτη, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο ερευνά τις ως άνω ελλείψεις, χωρίς να εξαφανίσει προηγουμένως την προσβαλλόμενη απόφαση, β) αν ο ενάγων ή ο εναγόμενος, που δικάστηκαν πρωτοδίκως ερήμην, προβάλλουν ως λόγο έφεσης, την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς τη βάση της αγωγής, η απόφαση πλήττεται στο σύνολό της και πρέπει να εξαφανισθεί ως προς όλες τις διατάξεις της, γ) επί αγωγής, η οποία έγινε δεκτή ως προς το κεφάλαιο και τους τόκους, αν ο εναγόμενος παραπονείται μόνο κατά του κεφαλαίου επί του οποίου επιδικάστηκαν τόκοι, η απόφαση εξαφανίζεται μόνο κατά το κεφάλαιο αυτό, δ) αν με την έφεση ο εναγόμενος προβάλει μόνο καταλυτικές της αγωγής ενστάσεις, όπως είναι η ένσταση εξοφλήσεως ή παραγραφής ή εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, ως προς την απόρριψη των ενστάσεων αυτών, η απόφαση δεν εξαφανίζεται κατά το μέρος με το οποίο κρίθηκε ως βάσιμη η απαίτηση, αλλά μόνο κατά το διατακτικό της. Έτσι, αν ο λόγος εφέσεως συνίσταται σε εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς τη βάση της αγωγής, ο συλλογισμός καταστώσεως της πρωτόδικης απόφασης ανακόπτεται εξ υπαρχής και η απόφαση εξαφανίζεται ολοσχερώς. Περαιτέρω, πρέπει να τονισθεί ότι για να επέλθει το αποτέλεσμα της εξαφανίσεως της απόφασης, το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο δεν ερευνά αν ο λόγος εφέσεως είναι βάσιμος, αν όμως ο λόγος αυτός είναι μη νόμιμος, αόριστος ή αλυσιτελής απορρίπτεται και η απόφαση δεν εξαφανίζεται. Μετά την εξαφάνιση της απόφασης, χωρεί ενώπιον του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου νέα συζήτηση της υποθέσεως, κατά την οποία ο εκκαλών μπορεί να προτείνει όλους τους πραγματικούς ισχυρισμούς, τους οποίους και πρωτοδίκως είχε δικαίωμα να προτείνει, χωρίς να υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 527 ΚΠολΔ (Σ. Σ α μ ο υ ή λ «Η έφεση», έκδοση

2003, αριθ. 228 δ, σ. 99, Κ ε ρ α μ έ α - Κ ο ν δ ύ λ η - Ν ί κ α , ΚΠολΔ, συμπλήρωμα 2003, άρθρο 528, σ.68). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 912 ΚΠολΔ (...) εάν μια δικαστική απόφαση κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή, ο διάδικος που ηττήθηκε δικαιούται να ζητήσει από το Δικαστήριο που την εξέδωσε την αναστολή της εκτελέσεώς της, (είτε απειλείται, είτε άρχισε η αναγκαστική εκτέλεση), με σχετική αίτησή του, αφού η ως άνω διάταξη δεν προϋποθέτει έναρξη εκτελέσεως, αλλά απλώς εκτελεστότητα. Προϋπόθεση χορηγήσεως της αναστολής είναι να έχει ασκηθεί, από τον ηττηθέντα διάδικο, παραδεκτώς ανακοπή ή έφεση κατά της αποφάσεως και να πιθανολογείται η ευδοκίμηση ενός τουλάχιστον λόγου αυτών, οπότε τότε μόνο το Δικαστήριο, για τη χορήγηση ή μη της αναστολής, ερευνά αθροιστικώς και τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης από την εκτέλεση της αποφάσεως στο πρόσωπο του αιτούντος, η οποία (βλάβη) άλλως (δηλ. αν το ένδικο μέσο ασκήθηκε απαράδεκτως ή αν δεν πιθανολογείται η ευδοκίμησή του), δεν ερευνάται. Ειδικότερα, επί ασκήσεως εφέσεως κατά προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως, η ουσιαστική βασιμότητα της αιτήσεως εξαρτάται από την πιθανολόγηση βλάβης στο πρόσωπο του αιτούντος σε περίπτωση παραδοχής της εφέσεως και λόγω της εξαφανίσεως της αποφάσεως που προκύπτει απόκειται να εκτελεσθεί. Το επιλαμβανόμενο Δικαστήριο δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Για το λόγο αυτό απαιτείται επιπροσθέτως η πιθανολόγηση της συνδρομής επείγουσας περιπτώσεως ή της αποτροπής επικείμενου κινδύνου.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση, επιδιώκεται να διαταχθεί η αναστολή της εκτελέσεως της υπ' αριθ. 53/2015 αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου, που εξεδόθη ερήμην του ήδη αιτούντος κατά την τακτική διαδικασία, με την οποία υποχρεώθηκε ο τελευταίος να καταβάλει στον ήδη καθ' ου η αίτηση το χρηματικό ποσό των 10.000,00 ευρώ και η οποία κηρύχθηκε εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή για το ποσό των 5.000,00 ευρώ, έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της από 01.02.2017 και με αριθμό κατάθεσης 15/2017 εφέσεως, που ο αιτών έχει ασκήσει νομότυπα και εμπρόθεσμα ενώπιον του Εφετείου Δωδεκανήσου, για το λόγο ότι η έφεση έχει μεγάλες πιθανότητες να ευδοκιμήσει, ενώ η τυχόν καταβολή του επιδικασθέντος ποσού θα επιφέρει στον αιτούντα υπέρμετρη και ανεπανάρθωτη βλάβη. Ζητεί,

3^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 127/2017 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου

Ρόδου – Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

τέλος, να επιβληθούν εις βάρος του καθ' ου η αίτηση τα δικαστικά του έξοδα. Η αίτηση αρμοδίως εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. και 912 § 2 του ΚΠολΔ). Είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 912 του ΚΠολΔ, πλην του αιτήματος περί επιδικάσεως των δικαστικών εξόδων εις βάρος του καθ' ου η αίτηση, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθώς, επί αιτήσεως αναστολής εκτελεστότητας, τα δικαστικά έξοδα επιβάλλονται πάντοτε εις βάρος του αιτούντος (άρθρο 84 § 2 του ν. 4194/2013, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 14 § 3 του ν. 4236/2014). Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από το σύνολο των προσκομισθέντων αποδεικτικών μέσων πιθανολογήθηκαν τα εξής: επί της με αριθμό κατάθεσης 355/2012 αγωγής του καθ' ου η αίτηση κατά του αιτούντος εκδόθηκε η με αριθμό 53/2015 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, δικάζοντας κατά την τακτική διαδικασία, ερήμην του εναγομένου και ήδη αιτούντος, με την οποία έγινε δεκτή η αγωγή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη κατ' εφαρμογή του τεκμηρίου ομολογίας, λόγω ερημοδικίας του τότε εναγομένου (και ήδη αιτούντος). Ειδικότερα, με την ως άνω απόφαση υποχρεώθηκε ο ήδη αιτών να καταβάλει στον ήδη καθ' ου η αίτηση το ποσό των 10.000 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής, κηρύχθηκε, δε, εν μέρει προσωρινώς εκτελεστή για το ποσό των 5.000,00 ευρώ. Ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της παραπάνω αποφάσεως επεδόθη στον ήδη αιτούντα στις 31.01.2017 (όπως προκύπτει από τη σχετική επισημείωση του δικαστικού επιμελητή Μιχαήλ Καρακόπουλου επί του προσκομιζομένου από τον αιτούντα αντιγράφου της υπ' αριθ. 53/2105 αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου). Ήδη, ο αιτών έχει καταθέσει την από 01.02.2017 και με αριθμό κατάθεσης στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ρόδου 15/02.02.2017 έφεσή του κατά της παραπάνω αποφάσεως, η οποία έφεση έχει προσδιορισθεί για τη δικάσιμο της 12ης Ιανουαρίου 2018. Με δεδομένο ότι ήδη ο ερημοδικασθείς αιτών με την έφεσή του, προβάλλει - μεταξύ άλλων - λόγους έφεσης που πλήττουν την ουσιαστική βασιμότητα της αξίωσης του καθ' ου η αίτηση, αρνούμενος τα πραγματικά περιστατικά της βάσης της αγωγής, τούτο συνεπάγεται αναγκαίως, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν,

εξαφάνιση της εκκαλουμένης σε όλη την έκταση. Από την προσωρινή εκτέλεση της ανωτέρω εκκληθείσας εν όλω πρωτοβάθμιας προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως εις βάρος της, ο αιτών πιθανολογείται ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη, δεδομένου ότι η προειρημένη έφεσή του θα γίνει τυπικά και ουσιαστικά δεκτή, οπότε η εκκαλουμένη θα εξαφανισθεί, επιπλέον, δε, θα έχει ως συνέπεια την υπέρμετρη οικονομική επιβάρυνση του αιτούντος, ο οποίος διαθέτει πενιχρά εισοδήματα (βλ. εκκαθαριστικό φορολογικού έτους 2014 και 2015) ενώ ο καθ' ου η αίτηση δεν θα υποστεί βλάβη αφού πρόκειται για εν ενεργεία δικηγόρο με μεγαλύτερες αποδοχές σε σχέση με τον αιτούντα. Κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να χορηγηθεί η αιτούμενη ολική αναστολή της εκτέλεσης μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της ασκηθείσας εφέσεως, δίχως την καταβολή εγγυήσεως. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται εις βάρος του αιτούντος, ελλείψει σχετικού αιτήματος του καθ' ου η αίτηση, ο οποίος δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο (άρθρο 84 § 2 του ν. 4194/2013, όπως τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 14 § 3 του ν. 4236/2014).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του καθ' ου την αίτηση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτελεστότητα της με αριθμό 53/2015 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, δικάζοντος κατά την τακτική διαδικασία, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της ασκηθείσας επ' αυτής από 01.02.2017 και με αριθμό κατάθεσης στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ρόδου 15/02.02.2017 εφέσεως.

ΚΡΙΘΗΚΕ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ στη Ρόδο στις 19 Ιουλίου 2017 και ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του στις 19...Ιουλίου 2017.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ακριβές αντίγραφο
το οποίο θεωρήθηκε για
την νόμιμη σήμανση.

Γραμματέας Μαλωίνο

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γεωργία Μωυσιάδου